

ralliserende. Det vil navnlig vise sig at være demoraliserende, efterhaanden som det faar mere og mere Lov til at udbrede sig, det vil ogsaa udøve sin Virkning hos Private ude omkring i Landet, det vil blive en Demoralisation, som man med Tiden vil komme til at fortryde. Det vil sætte ondt Blod og staffe en berettiget Harm tilveie, som naar en Gang flere Aar ere gaaede, vil straffe sig haardere, end man har Lust til. Jeg slutter derfor med at foreslaa, at Thinget ender denne Sag med en Dagsorden, som jeg skal oplæse. Den berører kun det ene Punkt, som jeg har ment er Hovedpunktet, den lyder saaledes: "Det Folkethinget misbilliger, at der af Staten som Arbejdsgiver øves Tryk paa Arbejdernes politiske Overbevisning, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen."

Formanden (Høgsbro): Der er saaledes fremsat Paastand paa Overgang til Dagsordenen af følgende Indhold:

"Det Folkethinget misbilliger, at der af Staten som Arbejdsgiver øves Tryk paa Arbejdernes politiske Overbevisning, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen."

Forhandlingen maa altsaa dreie sig herom.

Sinesen: Jeg tør vel gaa ud fra, at, naagtet der er stillet Forslag om en motiveret Dagsorden, tør jeg maasse dog gjøre nogle Bemærkninger til det Indledningsforedrag, som blev holdt af den ærede Ordfører for Forespørgerne. Ordføreren knyttede navnlig i Begyndelsen sin Tale til Valgkampen og hvad der ved den var foregaaet, og gav dermed tydelig tilkjende, at det ogsaa for ham var et absolut politisk Spørgsmaal. Jeg skal ikke i og for sig sige Noget dertil, thi, som jeg antager, at Spørgsmaalet i det Hele rækker betydelig videre og gaar stærkt ind paa de sociale Forhold, og det forekommer mig, at der er god Anledning til at komme ind paa alle Sider ved denne Sag. Naar nu den ærede Forespørger forment, at der paa Grund af Udsaldet af Valget skulde være blevet en særlig Ælterhed hos dem, der stode paa en anden politisk Side end den, paa hvilken den ærede Forespørger staar, og da navnlig hos den ærede Regjering, saa tror jeg ikke, dette kan siges. Hvis Valget har fremaldt Ælterhed eller Bitterhed eller den Slags Følelser, saa vare de vist næppe mindre hos den ærede Ordfører og hans Meningsfæller. Navnlig den første Tid efter Valget turde det være, at den Seir, de mente at have vundet, satte et saadant Liv i Oppositionen her i Landet, at den troede at være

langt gunstigere stillet end umiddelbart forud. Denne Opfattelse gav sig, som bekendt, Udslag netop paa Bærksteder og Arbejdspladser her i Byen deri, at socialdemokratist fandede Arbejdere toge bedre fat i Retning af at øve Tryk og Tvang paa dem, der stillede sig anderledes, end de selv gjøre, ved paa alle Bærksteder og Arbejdspladser at chikanere de Arbejdere, som hørte til et andet politisk Standpunkt. Dette gav sig ogsaa til Kjende paa de Bærksteder og Arbejdspladser, som henhøre under Staten. Man troede, at nu var man kommen saa vidt, at man kunde begynde at løste Hovedet endnu høiere og begynde at øve den Terrorisme, som er et Særkende for hele den Retning, som betegnes ved Socialdemokratiet, ogsaa her i Landet. Naar man derfor gennem denne Forespørgsel og de Bemærkninger, som den ærede Ordfører knyttede dertil, anlager Regjeringen for Terrorisme, taler om det Tyranni, der øves, uden at føre Bevis for eller at bevise, at der er sket ubespiede Afstediggelser, eller foretager det ene eller det andet Skridt, hvorefter der her har været Tale, saa skal jeg tillade mig at bemærke overfor den ærede Ordfører, at han ikke har ført Spor af Bevis for sin Paastand. Han er kun fremkommen med en Række mere eller mindre stærke Udtalelser, men har intet bevist. Det vil være en let Sag at føre Bevis for Overgreb fra Socialdemokraternes Side; de have haat saa mange Sager, der have ligget for, at der er Noget at tale om. Uden at jeg derfor skal indlade mig paa Enkelthederne ved, hvad der var sket paa Orlogsværftet eller i Laboratoriet, saa tillader jeg mig at være af den Formening og at udtale mig fra det Standpunkt, jeg indtager i denne Sag, at det var kommet dertil, at det var absolut nødvendigt, at der fra Regjeringens Side blev statureret et Exempel, for at ikke den Bevægelse, som er reist fra socialdemokratist Side mod Arbejdere, der i politisk Henseende stode anderledes end de, skulde gribe videre om sig. Naar der af den Grund er fremkommet Beklagelser, baade fra den ærede Ordfører og fra hans Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), der jo stadig staar som den egentlige Socialistfører under Forhandlingerne her i Thinget, og en Dagsorden, som er et tro Udtryk for hele hans Stilling, er foreslaaet, saa siger jeg, at det er nødvendigt, at det bliver lagt for Dagen, at de ikke socialistiske Arbejdere, som gaa ude omkring paa Bærksteder og Arbejdspladser baade her i Byen og andre Steder, blive støttede paa en saadan Maade, at de ikke skulle trænges fuldstændig til Side. Vi se Exempler